

Beslissing van het College van Beroep

In het appel van : Suit Supply B.V., gevestigd te Amsterdam, appellante,
geïntimeerde : ██, geïntimeerde,
inzake : de beslissing van de Reclame Code van 15 maart 2016 in dossier
2016/00193E.

1. De procedure

Namens appellante (hierna te noemen: Suit Supply) heeft mr. D. Haye, advocaat, tijdig beroep ingesteld tegen de aan deze uitspraak gehechte beslissing van de Reclame Code Commissie (hierna: de Commissie).

Geïntimeerde heeft niet op het appelschrift gereageerd.

Het College van Beroep (hierna: het College) heeft de zaak behandeld in zijn zitting van 19 april 2016. Namens Suit Supply verschenen J. Goosens en C. de Waal, vergezeld van mr. S. Arayess, advocaat, om het beroep toe te lichten. Geïntimeerde is niet ter zitting verschenen.

2. De grieven

Suit Supply heeft beroep ingesteld voor zover het gaat om de overwegingen van de Commissie die dragend zijn voor het oordeel dat de uitingen die door Suit Supply worden aangeduid als uitingen A, B en C in strijd zijn met artikel 2 van de Nederlandse Reclame Code (NRC). Uiting A betreft de billboardposter die een fotomontage bevat van twee verkleind afgebeelde mannen die op de borsten van een vrouw in badpak zijn afgebeeld. Uiting B betreft de billboardposter die een fotomontage bevat waarbij een verkleind afgebeelde man zittend op de hals van een liggende vrouw is afgebeeld. Uiting C betreft de website van Suit Supply voor zover daarop een fotomontage is te zien van een verkleind afgebeelde man die schuin achter de billen van een liggende vrouw staat terwijl hij zijn vlakke rechterhand omhoog houdt. Suit Supply handhaaft hetgeen zij in eerste aanleg heeft aangevoerd en voert de volgende grieven aan.

Grief 1.

De Commissie heeft ten onrechte de door Suit Supply overgelegde publiekspelingen ('polls') niet betrokken in haar overwegingen. Bij de beoordeling van reclameuitingen op grond van subjectieve normen, zoals de goede smaak en het fatsoen, stellen de Commissie en het College zich terughoudend op. Van geval tot geval wordt bekeken of volgens de huidige maatschappelijke opvattingen de grenzen van het toelaatbare zijn overschreden. De vereiste terughoudendheid brengt met zich dat de huidige maatschappelijke opvattingen absoluut leidend zijn. Niet het subjectieve oordeel van de Commissie of het College, maar hetgeen volgens de huidige maatschappelijke opvattingen betamelijk is, geeft bij subjectieve normen de doorslag. De Commissie heeft in de bestreden beslissing de vereiste terughoudendheid

niet betracht. De door Suit Supply overgelegde polls geven blijk van de huidige maatschappelijke opvattingen over de uiting en wijzen uit dat een overgrote meerderheid van het publiek vindt dat de uiting 'door de beugel kan' en dat de norm voor wat behoorlijk is niet is overschreden. De Commissie heeft deze belangrijke indicatie van de huidige maatschappelijke opvattingen ten onrechte niet in haar overwegingen betrokken. Het grote aantal respondenten maakt de polls een betrouwbare steekproef van het publiek. Deze polls zijn uitgevoerd door drie landelijk actieve en onafhankelijke media waardoor zij niet zonder meer terzijde kunnen worden gelaten. Suit Supply verzoekt het College nadrukkelijk de polls in de overwegingen te betrekken en daaraan bij zijn oordeel doorslaggevend gewicht toe te kennen.

Grief 2.

De Commissie miskent dat de onderhavige uitingen een duidelijk humoristisch en absurdistisch karakter hebben. Dat is belangrijk, omdat dergelijke uitingen door het publiek eerder met een korrel zout zullen worden genomen. Voor zover de uitingen een ontoelaatbare lading zouden hebben (hetgeen Suit Supply betwist) zal het publiek die lading niet, althans in veel mindere mate, serieus nemen. In lijn hiermee heeft de Commissie in zijn beslissing in dossier 2016/00193D overwogen dat er geen ontoelaatbaar beeld wordt opgeroepen van ongelijkheid of machtsverschil tussen de man en de vrouw. Naar het oordeel van de Commissie valt niet in te zien dat het trekken aan een bikinibroekje door een klein mannetje het zelfbeeld van vrouwen verlaagt of oproept tot geweld tegen vrouwen. Daarvoor acht de Commissie deze uiting te absurdistisch. De uiting in dossier 2016/00193D was dus niet in strijd met de goede smaak en het fatsoen omdat deze met een korrel zout moest worden genomen. Het is dan een raadsel waarom de Commissie uitingen A, B en C kennelijk niet absurdistisch vindt. Alle uitingen binnen de campagne bevatten immers dezelfde elementen die deze uitingen absurdistisch maken, waaronder de verschillen in afmeting tussen de gigantische vrouwen en de minuscule mannetjes. Alle uitingen zijn overduidelijk surrealistisch. Toch betreft de Commissie dit karakter niet in haar overwegingen. Dat maakt die overwegingen onbegrijpelijk. Waarom zou het publiek uitingen A, B en C wel serieus nemen, en de uiting in dossier 2016/00193D niet. Het humoristische en absurdistische karakter dient te worden meegenomen in de beoordeling nu de inhoud en vorm van de uitingen een vast onderdeel vormen van het door het College voorgeschreven beoordelingskader.

Grief 3.

De Commissie volgt ten onrechte een strengere lijn met betrekking tot man/vrouwverhoudingen in reclame. De Commissie lijkt impliciet uit te gaan van een wijziging in de maatschappelijke opvattingen, in die zin dat tegenwoordig in de Nederlandse maatschappij strenger wordt gedacht over man/vrouwverhoudingen. Kennelijk hanteert de Commissie het criterium dat reclame te allen tijde zuivere gelijkwaardigheid tussen man en vrouw zou moeten tonen. Zonder nadere motivering, die ontbreekt, valt dit zeer strenge criterium niet te rijmen met eerdere beslissingen van de Commissie en met de gangbare reclamepraktijk in Nederland. Het lijkt alsof de Commissie bepaalt dat in reclame niet meer met de man/vrouwverhouding mag worden gespeeld. De regel is echter dat er aanzienlijke ruimte bestaat om met deze verhouding te spelen zolang de grens van het toelaatbare niet wordt overschreden. Het is gangbaar dat in reclame-uitingen waarin met de man/vrouw verhouding wordt gespeeld (zoals gebruikelijk is in reclame voor mode) humor en absurdisme ontbreken en zonder ironie blijk wordt gegeven van oude stereotypen in het nadeel van de positie van de vrouw. De onderhavige uitingen zijn echter duidelijk 'tongue-in-

cheek'. Zij bevatten een grote knipoog door hun humoristische en absurdistische aard. In de zaak over de 'Into the Blue-campagne' van Suit Supply hanteerde de Commissie opeens een veel strenger criterium met betrekking tot naakt in buitenreclame. Het College overwoog echter dat voldoende aanwijzingen ontbraken om aan te nemen dat sprake is van een trend waarbij naakt in het straatbeeld minder gangbaar wordt. Ook hier geldt dat de huidige maatschappelijke opvattingen leidend zijn. Daar waar geïntimeerde nalaat concrete aanwijzingen aan te dragen met betrekking tot de maatschappelijke opvattingen over de uitingen, heeft Suit Supply dit wel gedaan. De door haar overgelegde polls geven een duidelijk en concreet beeld van de huidige maatschappelijke opvattingen ten aanzien daarvan. Deze kunnen volgens een overgrote meerderheid van het Nederlandse publiek door de beugel.

Grievens specifiek met betrekking tot uiting A

De Commissie overweegt ten aanzien van deze uiting onder meer dat de mannen zichtbaar plezier beleven aan de situatie, in tegenstelling tot de vrouw die haar gezicht gelaten heeft afgewend en de ogen heeft gesloten. Daarbij is er volgens de Commissie geen sprake van interactie tussen de mannen en de vrouw anders dan dat zij als speelobject dient. Van enige gelijkwaardigheid tussen man en vrouw is volgens de Commissie geen sprake, ondanks de forse verschillen in afmeting tussen de mannen en de vrouw. Zonder nadere motivering, die ontbreekt, zijn deze overwegingen van de Commissie onbegrijpelijk. Het is onjuist dat de mannen zichtbaar plezier zouden beleven aan de situatie, en dat de vrouw haar gezicht "gelaten" zou hebben afgewend. De houding van de mannen getuigt eerder van een bepaalde hulpeloosheid. De vrouw is niet "gelaten". Zij heeft juist een uitgesproken trotse houding en een tevreden gezichtsuitdrukking. De mannen zijn overgeleverd aan de vrouw, niet andersom. Dat de mannen de vrouw "als speelobject zouden gebruiken" is een volledig subjectieve interpretatie van de Commissie die Suit Supply betwist. Ten onrechte betreft de Commissie het humoristische en absurdistische karakter van de uiting niet in haar overwegingen. Gezien de overduidelijke humoristische en absurdistische aard van de uiting zal de uiting met een korrel zout worden genomen. Wat het publiek ziet, zijn minuscule mannetjes die aan de grillen van de gigantische superieure vrouw zijn overgeleverd. Voor zover de uiting zou getuigen van enige ongelijkwaardigheid tussen man en vrouw in het nadeel van de vrouw (hetgeen Suit Supply nadrukkelijk betwist), dan zal die vermeende boodschap niet serieus worden genomen door het publiek. Het publiek is heel goed in staat om in te zien dat de uiting geen realistische weergave van de werkelijkheid is, noch zo is bedoeld. In ieder geval gaat in dit licht de constatering van de Commissie dat Suit Supply gebruik zou maken van "een afbeelding die afbreuk doet aan de lichamelijke integriteit van de vrouw" veel te ver.

Grievens specifiek met betrekking tot uiting B

De Commissie overweegt ten aanzien van deze uiting onder meer dat door de houding van de man, die met zijn rug tegen de borsten van de vrouw zit, met één hand haar kin vasthoudt en zijn benen aan weerszijden van de hals van de vrouw houdt, hij de hals van de vrouw lijkt te omklemmen. Volgens de Commissie wordt de indruk gewekt dat de vrouw willoos is en de man de controle heeft. Van enige gelijkwaardigheid tussen man en vrouw is volgens de Commissie geen sprake, ondanks de forse verschillen in afmeting tussen de man, waardoor de uiting een beeld over vrouwen en de verhouding tussen mannen en vrouwen schetst dat niet in overeenstemming kan worden geacht met de huidige normen, die uitgaan van de gelijkwaardigheid tussen man en vrouw. Zonder nadere motivering, die ontbreekt, zijn

deze overwegingen van de Commissie onbegrijpelijk. De man zit niet met zijn rug tegen de borsten van de vrouw, hij leunt met zijn rechterelleboog tegen haar sleutelbeen. De man zit losjes op de overgang tussen sleutelbeen en hals van de vrouw, en "omklemt" niets. Hij probeert eerder zijn evenwicht te houden om te voorkomen dat hij valt. Volstrekt onduidelijk is hoe de indruk zou worden gewekt dat de man de controle heeft. Hij is, gezien de proporties, overgeleverd aan haar, en niet andersom. Ook hier betreft de Commissie ten onrechte het humoristische en absurdistische karakter van de uiting niet in zijn overwegingen. Voor zover deze uiting zou getuigen van enige ongelijkwaardigheid tussen man en vrouw in het nadeel van de vrouw (hetgeen Suit Supply nadrukkelijk betwist), dan zal die vermeende boodschap niet serieus worden genomen door het publiek.

Grievens specifiek met betrekking tot uiting C

Uiting C staat uitsluitend op de website van Suit Supply en is niet gepubliceerd in buitenreclame. De wijze van openbaarmaking is ten onrechte niet meegenomen in de overwegingen van de Commissie. De Commissie overweegt ten onrechte dat de man die glimlachend naar het lichaam van de vrouw kijkt, duidelijk genoeg uitstraalt bij het kennelijke voornemen de vrouw een tik op haar bil te geven, waardoor de uiting, hoewel het lichaam van de vrouw groter is afgebeeld dan de man, de indruk geeft van superioriteit van de man en ondergeschiktheid van vrouw. Daarbij is volgens de Commissie geen sprake van een ridicule of humoristische situatie. De commissie oordeelt vervolgens ten onrechte dat het in uiting C geschetste beeld over vrouwen en de verhouding tussen mannen en vrouwen niet in overeenstemming met de huidige normen met betrekking tot gelijkwaardigheid tussen man en vrouw. Zonder nadere motivering, die ontbreekt, zijn deze overwegingen van de Commissie onbegrijpelijk. Hoe kan de vrouw ondergeschikt zijn aan de man wanneer zij hem met een tikje van haar krachtige vingers weg kan schieten als er iets zou gebeuren wat haar niet zint? Gezien de surrealistische, absurde proporties is wel degelijk sprake van een ridicuul en humoristisch beeld. Hier betreft de Commissie het humoristische en absurdistische karakter van de uiting dus wel in zijn overwegingen, maar oordeelt ten onrechte dat geen sprake zou zijn van humor of absurdisme.

Voor zover deze uiting zou getuigen van enige ongelijkwaardigheid tussen man en vrouw in het nadeel van de vrouw (hetgeen Suit Supply nadrukkelijk betwist), dan zal die vermeende boodschap als gevolg van het humoristische en/of absurdistische karakter van de uiting niet serieus worden genomen door het publiek. De lichaamshouding van de vrouw, waaronder de positie van de hand op de heup, toont bovendien een duidelijk zelfverzekerde houding. Het valt dan ook niet in te zien hoe de afbeelding een "indruk van superioriteit van de man en ondergeschiktheid van de vrouw" zou moeten geven.

3. De mondelinge behandeling

Mr. Arayess licht het standpunt van Suit Supply toe mede aan de hand van een PowerPoint presentatie en overgelegde notities.

Namens Suit Supply wordt verder onder meer meegedeeld dat zij niet betrokken was bij de polls waarop zij zich beroept. Deze polls zijn uitgevoerd door media met een groot bereik en hebben een overtuigende uitslag. Suit Supply kan niet aantonen dat de polls representatief zijn.

4. Het oordeel van het College

Algemeen

4.1.

De grieven lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

4.2.

In deze zaak wordt het toetsingskader gevormd door artikel 2 NRC voor zover het betreft de eis dat reclame in overeenstemming dient te zijn met de goede smaak en het fatsoen. De Commissie heeft specifiek aan deze bepaling getoetst en hiertegen is geen afzonderlijke grief ingediend. Het College geeft toepassing aan deze bepaling met inachtneming van de vrijheid van meningsuiting van Suit Supply. Dit uitgangspunt brengt mee dat Suit Supply kan worden aanbevolen om niet langer op de onderhavige wijze reclame te maken, indien dat noodzakelijk is in verband met een van de in artikel 10 lid 2 EVRM genoemde belangen, waaronder de bescherming van de gezondheid of de goede zeden en de bescherming van de rechten van anderen. Het College begrijpt de wens van geïntimeerde om in het straatbeeld en op internet gevrijwaard te blijven van de onderhavige uitingen als een beroep op deze aspecten.

4.3.

Bij de beantwoording van de vraag of een uiting in overeenstemming is met de goede smaak en het fatsoen en, zo nee, of deze constatering en een eventuele aanbeveling noodzakelijk is of zijn in verband met de bescherming van de gezondheid of de goede zeden en de bescherming van de rechten van anderen, dient acht te worden geslagen op alle omstandigheden van het geval. Daarbij dient in het algemeen in aanmerking te worden genomen de inhoud en de vorm van de uiting, de compositie van de uiting als geheel, de context waarin de uiting wordt getoond, de wijze van openbaarmaking (eventueel: het medium, de periode en de plaats waar de uiting wordt getoond), de effecten van de uiting op het publiek, en de gevolgen van een dergelijke constatering voor de adverteerder. Het College neemt hierbij in aanmerking dat bij louter commerciële uitingen, zoals de onderhavige, een ruimere marge bestaat om een uiting zonder schending van de vrijheid van meningsuiting van de adverteerder niet in overeenstemming te achten met de goede smaak en het fatsoen dan bij politieke uitingen of uitingen die bijdragen aan een debat van publiek belang (vgl. EHRM 13 juli 2012, par. 61-62, NJ 2014, 319).

4.4.

Suit Supply beroept zich in de eerste plaats op polls waaruit volgens haar blijkt dat het grootste deel van de bevolking (ongeveer 70%) geen bezwaar tegen de onderhavige uitingen heeft. Het betreft een poll van www.bndestem.nl en een poll van www.metronieuws.nl. Beide polls maken deel uit van een artikel over reclamecampagnes van Suit Supply. Suit Supply heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat deze polls een betrouwbaar en representatief te achten antwoord geven op de vraag hoe volgens de huidige maatschappelijke opvattingen over de onderhavige uitingen wordt gedacht. Niet duidelijk is onder meer hoe de groep respondenten is samengesteld, hoe groot het aantal respondenten van de Metro poll is en welke invloed de bijbehorende artikelen op de poll hebben gehad. Derhalve kan niet reeds op basis van deze polls worden aangenomen dat de onderhavige uitingen in overeenstemming zijn met hetgeen naar hedendaagse maatstaven toelaatbaar is te achten, mede gelet op de hiervoor genoemde maatschappelijke belangen.

4.5.

Uitgaande van het hiervoor weergegeven toetsingskader oordeelt het College ten aanzien van de afzonderlijke uitingen, die steeds dienen ter aanprijzing van herenkleding van Suit Supply, als volgt.

Ten aanzien van uiting A

4.6.

Op de uiting zijn twee mannelijke modellen te zien. De mannen zijn half zittend, half liggend gefotografeerd. De ene man steekt twee armen vanaf zijn ellebogen vooruit. De andere man steekt één arm half vooruit vanaf zijn elleboog. De andere arm houdt hij enigszins langs zijn lichaam. De mannen zijn verkleind afgebeeld tegen de achtergrond van een vrouw in een badpak dat haar borsten onbedekt laat. De mannen zijn zo in de foto van de vrouw gemonteerd, dat zij haar borsten deels bedekken. De vrouw houdt haar handen in haar zij en heeft haar ogen gesloten. Haar hoofd houdt zij enigszins schuin en gedraaid. De uiting is op de openbare weg te zien geweest als abriposter ter promotie van de collectie van Suit Supply.

4.7.

De klacht ziet niet op het feit dat in enige mate de borsten van de vrouw zijn te zien, maar betreft de compositie die het gevolg is van de fotomontage. Geïntimeerde geeft een specifieke invulling aan deze compositie, die door het College aldus wordt samengevat dat de vrouw volgens geïntimeerde als een lustobject wordt afgebeeld waarbij haar lichaam wordt gebruikt als "speelplaats" voor de mannen. Hierdoor is volgens geïntimeerde sprake van een uitnodiging om vrouwenlichamen ongevraagd voor het eigen plezier te gebruiken.

4.8.

Het College acht het door Suit Supply voldoende aannemelijk gemaakt dat de compositie niet noopt tot de specifieke uitleg die geïntimeerde daaraan geeft. In dat kader is van belang dat duidelijk sprake is van een fotomontage met een absurd te achten resultaat dat niet is te herleiden tot een bepaalde, uit de compositie afleidbare verhaallijn. Niet duidelijk is hoe de mannen zijn beland in de positie waarin zij zijn afgebeeld, respectievelijk met welk doel zij zich daar bevinden en hoe zij hun situatie ervaren. Uit hun blikken en gebaren blijkt geen duidelijke emotie. De vrouw poseert op een wijze die geheel los lijkt te staan van de op haar lichaam afgebeelde mannen. Van een herkenbare seksuele context is geen sprake ondanks dat de mannen op de blote borsten van de vrouw zijn afgebeeld. In feite kan slechts worden geconstateerd dat de groot afgebeelde vrouw poseert met haar handen in haar zij en met haar blik afgewend, terwijl de relatief zeer klein afgebeelde mannen zich half zittend, half liggend op haar borsten bevinden.

4.9.

Indien men de uiting zo uitlegt dat de mannen van de borsten van de vrouw afglijden, geldt dat de daarop volgende redenering dat de mannen dit doelbewust en tot hun eigen plezier doen feitelijk geen steun vindt in de uiting. Immers de uiting bevat geen specifieke aanwijzingen voor de aanname dat de mannen tot hun plezier gebruik maken van het lichaam van de vrouw en dat de vrouw zich gedwongen voelt om dit toe te laten. Voor zover men de uiting desondanks zo zou opvatten dat de mannen wel plezier beleven aan de situatie waarin zij zich bevinden, acht het College dit onvoldoende om de bestreden reclame-uiting, indien men in het straatbeeld daarmee wordt geconfronteerd, in strijd met artikel 2 NRC te achten. Het absurdis-

tische karakter van de uiting staat in dit geval in de weg aan de gevolgtrekking dat sprake is van een reële situatie van misbruik van een vrouw(enlichaam). Evenmin kan worden gezegd dat de uiting een beeld verkondigt over (de positie van) de vrouw met een dusdanig negatieve strekking, dat dit voldoende rechtvaardiging kan bieden om Suit Supply aan te bevelen niet meer op de onderhavige wijze reclame te maken. Ten aanzien van deze uiting treffen de grieven doel en dient de klacht alsnog te worden afgewezen.

Ten aanzien van uiting B

4.10.

Op deze uiting is een mannelijk model te zien die zit op de overgang tussen sleutelbeen en hals van een vrouw die op haar rug ligt. De man houdt zijn benen langs de hals van de vrouw en raakt haar kin aan. De vrouw houdt haar mond wijd open. Het College constateert dat de inleidende klacht is gebaseerd op de stelling dat het lijkt of de vrouw wordt gewurgd en dat de afbeelding een uitnodiging lijkt om een vrouwenlichaam ongevraagd voor eigen plezier te gebruiken. Ook in zoverre oordeelt het College dat de compositie niet noopt tot de specifieke uitleg die geïntimeerde daaraan geeft. In dat kader is van belang dat duidelijk sprake is van een fotomontage met een absurd te achten resultaat dat niet is te herleiden tot een bepaalde, uit de compositie afleidbare verhaallijn. Niet duidelijk is hoe de man is beland in de positie waarin hij is afgebeeld, respectievelijk met welk doel hij zich daar bevindt en hoe hij de situatie ervaart. Uit zijn blik en gebaren blijkt geen specifieke emotie. De vrouw toont geen duidelijke emotie en niet duidelijk is waarom zij haar mond wijd geopend heeft. Van een situatie van wurging is evident geen sprake. Evenmin kan worden gezegd dat uit de uiting duidelijk blijkt dat de man de vrouw misbruikt voor zijn eigen plezier.

4.11.

Het absurdistische karakter van de uiting staat in dit geval in de weg aan de gevolgtrekking dat sprake is van een reële situatie van misbruik van een vrouw(enlichaam). Evenmin kan worden gezegd dat de uiting een dusdanig negatief beeld verkondigt over (de positie van) de vrouw dat dit voldoende rechtvaardiging kan bieden om Suit Supply aan te bevelen niet meer op de onderhavige wijze reclame te maken. Ook ten aanzien van deze uiting treffen de grieven doel en dient de klacht alsnog te worden afgewezen.

Ten aanzien van uiting C

4.12.

In uiting C is de achterzijde van het onderlichaam van een vrouw te zien vanaf haar rechterbovenbeen tot ongeveer haar taille. Hierdoor komen haar billen centraal en prominent in beeld. Zij draagt een wit broekje dat een deel van haar billen onbedekt laat. De vrouw ligt kennelijk half gedraaid en houdt haar linkerhand op haar linker bil. Links naast de vrouw staat een verkleind afgebeelde, glimlachende man gekleed in een kostuum. Hij houdt zijn vlakke rechterhand omhoog terwijl hij met zijn linkerhand de linker bil van de vrouw lijkt aan te raken. De compositie wijkt af van de andere uitingen doordat de man in uiting C actief en doelgericht contact met de vrouw lijkt te (gaan) maken. Suit Supply heeft niet weersproken dat dit contact inhoudt dat de man de vrouw een klap op haar linker bil gaat geven. Gelet op de nadruk die door de compositie op de billen van de vrouw en de houding van de man valt, bepaalt die interactie in belangrijke mate de totaalindruk van de reclame-uiting.

4.13.

Het College oordeelt dat in uiting C sprake is van een vorm van interactie die een seksuele component heeft door de prominente afbeelding van de deels ontblote billen van de vrouw, die relatief zeer groot en opvallend in beeld komen, en de evidente suggestie dat de man deze aanraakt en daarop een klap zal gaan geven ('spanking'). Het door een man aanraken van de billen van een vrouw en het geven van een klap daarop kan onder omstandigheden als een vorm van seksuele intimidatie en als strafbaar gedrag worden beschouwd.

4.14.

Niet duidelijk is onder welke omstandigheden het gedrag in de uiting plaatsvindt. De houding van de vrouw biedt hierover geen uitsluitend. Op grond van het voorgaande moet het ervoor worden gehouden dat sprake is van een situatie dat de man ongevraagd en op eigen initiatief de linker bil van de vrouw aanraakt en daarop bovendien een klap zal geven. Alsdan is sprake van ongewenst seksueel getint contact. Door de nadruk die op dit contact valt, zou de uiting aldus kunnen worden opgevat dat dergelijk gedrag als 'normaal' kan worden beschouwd. Naar het oordeel van het College komt hierdoor in uiting C een beeld naar voren dat niet in overeenstemming kan worden geacht met de goede smaak en het fatsoen. Het verspreiden van een reclame-uiting die uitdrukkelijk een vorm van ongewenst, mogelijk strafbaar gedrag met een seksuele component als normaal gedrag toont, kan maatschappelijk niet worden aanvaard nu dit kan bijdragen aan een ongewenste beeldvorming bij het publiek. Dat uiting C een absurdistische component heeft doordat de man veel kleiner is afgebeeld dan de vrouw, leidt niet tot een ander oordeel. Dit maakt het getoonde gedrag en diens gevolg de (beeldvorming die kan uitgaan van de) uiting immers niet minder ongewenst.

4.15.

Op grond van het voorgaande acht het College, rekening houdend met de klacht en de beoordelingsmarge die in deze zaak bestaat, een aanbeveling noodzakelijk ter bescherming van de in artikel 10 lid 2 EVRM genoemde goede zeden. Dat de uiting uitsluitend via internet wordt geopenbaard, brengt weliswaar mee dat de grenzen minder snel zijn overschreden dan indien deze, zoals bij uiting A en B het geval is, in het straatbeeld zou zijn gepubliceerd, maar het College acht uiting C, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, dermate onwenselijk, dat deze uiting ook niet als reclame-uiting via internet behoort te worden verspreid. Niet valt in te zien bovendien dat Suit Supply wezenlijk wordt beperkt in de mogelijkheid haar producten aan te prijzen indien zij wordt aanbevolen niet meer op deze specifieke wijze reclame te maken.

4.16.

Het College onderschrijft ten aanzien van uiting C dus het oordeel van de Commissie dat de uiting in strijd met artikel 2 NRC is, zij het op iets andere gronden. Derhalve wordt beslist als volgt.

5. De beslissing

Het College vernietigt de bestreden beslissing ten aanzien van de uitingen A en B en wijst ten aanzien van deze uitingen de klacht alsnog af.
Het College bevestigt de bestreden beslissing ten aanzien van uiting C met enige wijziging van gronden.

**COLLEGE VAN
BEROEP**

Dossier 2016/00193E CvB

De voorzitter

mr. J.P. Fokker

De secretaris

mr. L. Lagerweij

Gewezen door mr. J.P. Fokker, voorzitter, mr. C.S. Avendaño Canto,
mr. L.J. Haagsman, mr. N.A.M. van Herten en J.M.F.M. Waaijer, leden,
bijgestaan door mr. L. Lagerweij, secretaris.

Amsterdam, 18 mei 2016.